

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:

Hetenként egyszer Kedden.

Szerkesztői iroda:

kiadó-hivatal

hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton,
felelős szerkesztő s kiadó.

Freudhoffer János,
főmunkatárs.

Hirdetések ára:

hasábos gármondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.

Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.

A nyilttérben a háromhasábos gármondsor beigtatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

2070/1865

A szamosközi járás III-ik kerület szolgabirójának május hó 20-án kelt jelentése szerint május hó 10-én virradóra Kis-Hodos községe határáról id. Szilágyi József lelkésznek egy 2 éves fekete, kissé deres szőrű s farku, két hátulsó lábára csuklógig fejtér, bélyegtelen csődör, — továbbá özv. Kelemen Jánosnének szinte egy 2 éves, setét pejt, bélyegtelen kancza csikai elveszték.

Miis azzal tétetik ezennel közhírré, — miként a kérdéses csikók netaláni feltalására vezethető adatok, — említett járás szolgabirójához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmártt, 1865. május 26-án.

2129/1865

A krasznaközi járás főszolgabirójának május 22 én, 92. B. szám alatt kelt jelentése szerint f. é. április 18-án éjjel, ismeretlen tettesek által, madarászi lakos Papp László kamarája feltöretvén, abból 2 véka buza, 2 üres zsák, 3 férfi- és 1 női vászoning, 1 db. szalonna, mintegy 8 font, egy fazék töltött káposzta, két fejsze, 2 véka liszt; továbbá

II.

6 darabocskas szalonna, 1 fejsze, 1 kenyér, 1 putina só, 1 fazék tengeriliszttel, 1 csupor zsiradék, 1 báránybórsapka, 1 ócska nadrág, 1 üres zsák és 1 pár csizma ellopattak; — a II. szám alatt jegyzettek azonban, reggel a kertben megtaláltattak.

A tettesek azonban cigányok voltak, melyek egyike magas, másika középtermű.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezennel közhírré, miként valamint a tettesek, úgy a fentemlített tárgyak netaláni feltalálására vezethető adatok, említett járás főszolgabirójához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmártt 1865. május 25-én.

A SZATMÁR-NÉMETI OSKOLA ÜGYÉBEN.

Bettikben nyilatkozom, kinek a kor nyelvem- és fülemnek élet megbénította. Szólok pedig szabadon és őszintén sine irat odio. hajlongani állásom nem engedvén.

Szemügyre veszem a szatmár-németi reformált gymnasium hő keblemen függő ügyét.

Itt ugylátszik, nem annyira véleménykülönbség, mint szakadozottság kezd lábra kapni. — A különböző tiszta forrásból eredő meggyőződés ugyan engedékenységgel méltánylandó: de midőn azt nem köz- sőt önérdék vezeti, félrevetendő.

Ezen oskolának — mint minden jóra való intézetnek utolsó czélja és feladata: — a kiegészítés. Hitünknek is a tökéletesbülés levén elengedhetetlen jelleme.

Most ezen épület esonka, teteje hiányzik. Elődeink buzgalma, ügyszeretete, és főkéni e nemes városnak s polgárjainak bővebb adakozása — külső hívek hozzájárulással az alapot megvetették. — Megalapítók pedig oly szerencsével, miszerint annak teljes betetőzésének lehetőségében (ha ugyan az elődök dicséretes nyomdoktól el nem hajolunk?) kételkedni nem lehet.

Hiányzik abban köztudomásra a VII. és VIII. gymnasiális osztályok behozatala.

Midőn ez indítvány a felsőbb évekből megpendítetett, már akkor ki volt mondva és számítva, miként a pénztár oly állásban találtatott, hogy ezen két osztály tanárainak szükségletei az évi feleslegből kevés hozzájárulással kielégíthetők.

És valóban, amint a volt és új pénztárnokok azon kimutatásáról, — mely a levéltárban kell hogy meglegyen — 1862-ik évben; akkor az oskola tőkéje 43,285 frt. 7 kr. levén, a kiadások után egy évi tiszta maradvány 1773 forintot ütött.

Jelenleg a Darray nevezetes hagyaték és több adakozások (amint az újabb pénztári kimutatás tartja) szaporaságával az oskola összes tőkéje, 53,700 frt. 17 kr-ra felhagott. — Igy azon időtől fogva az activ tehetség, több mint tizezer forinttal növekedett.

Ki ne ütköznék meg tehát ama fonák elven — ami egy két előkelő városi rokon-érdekűektől hangoztatik — hogy kevés levén a maradványjövdelem, az a tanárok fizetése fölemelésére fordítandó, holott az a lehetőségig már fölemelve van, néhányan pedig magok a tanárok közül, annál előbbvalónak ismerték a gymnasium kiegészítésének létrehozatalát?

Ki ne ütköznék meg tovább abban, hogy a tőke jelentékeny szaporodást nyervén, most mégis az évi maradvány viszásan 390 ftra leszállítatik. Ily gazdálkodás mellett az oskola természetesen nem emelkedni, de leszállás és utóbb pusztulásra fog kárhoztatanni. Miért a gyengébb tehetségű adakozó polgárok — nevelésük megrövidítéseért hálát bizonyosan nem mondandanak. — Azonban ezt látva, én s a legbuzgóbbak is pártfogásukat megvonják, a tehetősebbek pedig gyermekeiket más pártoltabb oskolába fogják átültetni.

* * *

A kérdéses két osztálynak mikénti berendezése, az illető tanárok előállításának eszközlésének és fizetésüknek kiszabása, a

jövő június 15-ik napján Szatmáron — bár legteljesebb számmal begyülemelő alapítói s pártfogói gyűlés tanácskozmányainak levén fő tárgya: lelkem mélyéből óhajtom, hogy ezen kitűzött cél teljes sikerre vezetessék, más részről az oskola szigorított ellenőrzés behozatalával a satnyúlástól megmentessék, s virágzásba hoztassák.

Id. Mándy Péter.

ELMÉLKEDÉS

a szatmármegyei és egész hazánkbeli román érdekek felett.

(Folytatás.)

Szabadjon már most kérdeznünk, mit mivelnek tehát önök a valódi román népnevelés érdekében? Az enemű munkálkodásban szépen fellehetne találniok valódi nemes büszkélkedésöket. Amidőn az, az Isten segedelmével épen nem önök által meglehető sikerrel naponta előbbre vezetetik, önök mit nyujtanak olvasmányul a népnek, a fiatalságnak, a gyermekeknek? Mitéle olvasmányokat adnak a néptanítók kezeibe? Vajjon elegendő-e az, hogy önök lapja vagy naptára behurezoltatik a tanítók asztalaira (még pedig akár kell akár nem!) és könnyen megeshetik, onnan az iskolás gyermekek közé; ebben áll-e a józan nevelés kezdeményezése, micsoda hasznos, életbevágó cikkekkel olvasnak azokból? Lássák érdemes uraim, önök minduntalan ingerkednek, gunyolódnak, viccelnek a magyarismussal, és önök jót állandnak-e, megfelelnek-e, ha a magyarok viszont a fumigatiót a végletekig találják hajtani,.... Édes Istenem! nem ártana tőlök egy „Iskolai kistükört”, „Ifjusági lapokat”, „Képes ujságot”, „Tanodai lapokat” és még hány meg hány ilyes badarságokat, haszontalanságokat utánozni; a magyar így neveli gyermekeit, fiatalságát, így fejleszti, tanítja népét, nemzetét; önök pedig szivesen elátkozzák nemde azokat, kik ezekről csak hallani is akarnak....

Mig mi vidéki idioták csak bámulattal halljuk nevezeteni önöket mint fővárosi írókat, dicsőíttetni mint jeles capacitásokat (és ebben őszinte örömmel egyetértünk), a kiknek egyedül adatott jól tudni románul, beszélni németül, francziául, olaszul, angolul és még e felett (na ne tagadják el) gyönyörűen magyarul is: addig önök, kik részint igazán (hiába!), részint igaztalanul reánk fogják, hogy románul sem tudunk, és tökkelütött renegátok vagyunk — azért is keresztre feszítenek, ha magyarul csak mukkanni is merünk. Önöknek tehát annyi szép nyelvet érteni — érdem, nekünk pedig, ha már egyszer a mult idők hanyagságai miatt románul nem tudunk, legalább a szegény árva

magyar nyelven beszélni vagy írni — vótek! Igen, de hát következetesség-e ez? De hát az egek szerelmére kérjük önöket, mi a manót akarnak, hogy herczehurezolhatnak, ezibálhatnak így össze vissza bennünket, még megérjük, hogy „inquisitionalis“ törvényszékeket állítandnak fel. De hát mondják meg, mely nyelven beszéljünk — mittevők legyünk tulajdonképen, valóban kétségbe kelletik esnünk... És még hozzá azon hannibáli kegyetlenség! Nőinket is a poklok fenekére kárhoztatják, akik németül vagy magyarul conversálnak; az i-tenadták, épen oly hibásak ők e tekintetben, mint önök, hogy nem születtek ezen roszba helyezett világba hamarabb, hogy régesrég neveltették volna fel őket az „Umoristok“ által valódi románúknak, most már prohdolor késő. Más expediens nem létében most már jobb bizony ha a megrovások helyett önök sietni fognak nőszülni, és leendő nagyreményű sarjadékaikkal minél hamarabb helyettesíteni őket, ne várják, míg ezek a rosz románúok is kipusztulnak — aztán újjak sem teremnek, jobbak és önök izlése szerintiek. Addig pedig megtörténhetik, és az az lenne egyszer igazán szép nevelési história, ha azok a megbántott nők találának önök ellen harcot indítani! Nincs semmi lehetetlen az ég alatt.

Egyébiránt legyen vége a tréfának. Ugy viszonzásul kissé meglehet, én is próbáltam humorizálni, de bocsásunk meg egymásnak; ez a keresztényi kötelesség, nem pedig hogy a pogány romaiak példájára, a kik a hitért készítették máglyát a kereszténységnek: a késő unokák privát meggyőződésükért és nézetükért fenjenek vérszomjamzódó éles aczelt társfeleikre. Jusson eszünkbe, amint legalább nekem eszembe jut, erőltetett elszigeteltségem és kárörvendő népszereütlenítettésem boros napjai között ama szent könyv is vigasztalás a koronás prófétánál: „Domne deus este scaparea nostra si putere,

adiutoriu intru necasurile ce ce neau affatu pre noi forte.“ „Isten a mi paizunk és erősségünk, segedelmezőnk a nyomoruságok között, melyek sulyosan érnek bennünket.“ (Folytatása következik.)

HELYBELI HIREK.

* Május 30-án a kath. gymnasiumi ifjuság tavaszi mulatságot rendezett a városerdőben, hol a jó zené andalító hangjai, a rózsás kedv, a hölgyek szép koszorúja s számos diszes vendég valóban oly egészet képeztek, melyre el lehet mondani, hogy az órákat villámsebességgel röptette tova. Eljének az ügyes vezetők és derék gazdaszszonyok!

* Pünkösöd másodnapján a füzes mellett a Szamosban két napszámos fürdött s daczára uszásbani járatlanságuknak beljebb beljebb vakmerősködtek hatolni, míg egyszerre a habok összezsaptak fejük fölött s menthetlenül odavesztek rettentő intőpéldául a gyermekeknek s általában azoknak, kik valódi uszási tehetség nélkül ismeretlen mélységű vizben mernek fürdeni.

* „Korona“ című vendéglőben nagys. Bagosi Amália urölgy Bagoson lévő kertjéből egy óriási növényt „Cactus Octangularis“ állított ki a t. közönség szemléljére ismert műkertész Borbély György ur, fölhíván a t. cz. közönség figyelmét e ritka szép növény — mely e nyár folytán többször fog hozni virágot — megtekintésére, megemlítve mikép nevezett műkertész ur még több ily jeles növényfajok közszemléljébe kívánja részesíteni a t. cz. közönséget.

* Mult hó 15-én a tiszaujlaki révnél egy szalmával jól megrakott szekér a part melletti főlhágó hid ideodavaló ingadozása miatt egyensúlyt vesztvén, a tulajdonossal és fiával, — ki a szalma tetején ült, a habokba bukott, — de szerencsére az ottani

csendőri állomásra rendelt Csah Mátyás csendőr nemes elszántsággal bátran a hullámokba vetette magát, s a mármár elmerülő apát és fiát a szörnyű haláltól megmenté!

* Május hó 21-én Halmi mezővárosban egy 19 éves leány szeretőjének hűtlenségé miatti mély bűbánatában boldogtalan életének azzal vetett véget, hogy magát fölakasztotta.

* Időjárásunk hála Istenünk, szép reményekre jogosít a megrongált őszi vetések iránt, — jótékony esőink járnak, mi, ha még egy darabig így tart, a szépen indult tavaszi helyre fogja útni azon hiányt is, mit az őszi vetésben szenvedtünk volna, — ez örvendetes reményünk mellett még, ha csak valami véletlen elemi nagy csapás nem jön közbe, biztos kilátásunk lehet bőséges gyümölcsstermesre.

Ü Z L E T.

Május 31-én.

A szatmári piacra behozott termények ára köblönként következők voltak: Tiszta buza 4 frt. 80 kr.—5 frt. 20 kr. Kétszeres 3 frt. 60—80 kr. Rozs 3 frt. Árpa nem volt. Zab 1 ft. 30—60 kr. Tengeri 3 ft. 30—60 kr. Kása 5 ft. 40—60 kr. Főzelékek 7 ft. 80 kr.—8 frt. Krumpli 1 ft. 30—60 kr. Aszuszilva 7 frt. 60 kr.—8 frt.

T. Ujlak, május 29-én 1865.

A mai hetivásáron piacunkra szállított termények köblönként a következő árakban keltek u. m. Tisztabuza 5 frt. 40—80 kr.; kétszeres 5 frt. 50—90 kr.; gabona 2 frt. 80 kr.—5 frt.; árpa nem volt; zab 1 ft. 60—70 kr.; tengeri 5 frt.—4 frt. 40 kr.; kása 6 ft.—6 frt. 20 kr.; paszuj 8 frt.; krumpli 2 frt.; marhabus fontja 11 kr.

Huszt, május 19-én 1865.

Buza középszerű 2 ft. 56 kr.; rozs 1 ft. 70 kr.; tengeri 1 frt. 89 kr.; zab 86 kr.

TÁRCA.

EGY VIDÁM KÖRBE.

(Szatmárt.)

Harsogjon a zene!... koczczanjon a pohár,
Legyen mostan szívünk egy virágos oltár!
Szép virágos oltár, amelyen a kedvnek
Harmatja ragyogjon
Enyhítésére a sokféle keservek!

...Ne busulj barátom!.. hisz a jövődnök
Fényes angyalai még ezután jönnek:
Az öröm, boldogság.. és a pálya bére..
Bort a poharakba!
Éljen a szerelem, a szív üdvössége!

Ne add mindjárt magad az emésztő bűnak,
Ha a nehéz gondok terhökkel lehúznak;
Remélj!.. küzdj és daczolj a sors ellenébe..
Bort a poharakba!
Éljen a reménység biztató beszédje!..

Ami életnek egyik drága éke,
Az a hü barátság;... kimélve bánj vele.
Szavaid, tetteid soha meg ne bántsák..
Bort a poharakba!
Éljen a hűség, őszinte barátság!..

E szép haza egén ritkul már a felhő,
Dicsősége napja tán nem soká feljő..
Áldott szent pillanat, oh már alig várunk.
Bort a poharakba!..
Éljen a haza, kit mindnyájan imádunk!!

Freudhoffer János.

AZ ÉLET ISKOLÁJA.

Novella

Freudhoffer Jánostól.

(Folytatás.)

Szolyvai ingerülten vágta magát egyik kedvenc karszékembe s mennydörgő han-

gon kiálta... Tehát a véletlenség kormányozza az emberek viszonyait; hát a vak eset az, mi annyi dicsőt és szépet hoz létre a homályból; annyi édes frigyét, oly sok gyöngéd viszonyt csak azon kéz kötne, mely szétszaggatni szintén képes a legaljasabb eselszövényeket!... hát a szegény haldó oly nyomorult, hogy játékszere a véletlennek?... Hol itt az emberiség legszebb tulajdona: a független, szabadakarat érvénye?...

Oh te, örökrajtélyi talány: véletlen! Neked tulajdonképen nincs is helyed a bölcsészeti okok rendszerében: és te mégis gyakran szétrombolod a tevékenység ropant épületeit, melyeket ész, szorgalom és erény a legszilárdabb alapokra építettek! Barátom, úgy tapasztalom, hogy eddig majdnem mindent a véletlennek kell köszönöm — kivéven irántadi barátságomat... figyelj és győződjél meg róla:

Jól tudod, hogy tavaly őszkor a fővárosba utaztam további tanulmányozás végett.

Még most is élénken emlékezem azon leverő fájdalomra, mi szívemet elfogta, midőn bizonytalan hosszú időre elváltam tőled; kézszorításodat soha sem érzem oly forrónak, mint a bucsuzás végperceiben... és midőn e kedves, vidám kastélyt, a komor sziklakat, a kisdud virágos kertet és a nagy nyárfákat eltűnedezni magam után, lelkemen fájdalom borongott.. s ha reád gondolék, ki egyetlen valál a nagy ég alatt, kit szereték — vissza nem tarthatám könyeimet... ..

... Később, midőn a válaszközta fájdalom első benyomása elmúlt... kezdének föltűnedezni lelkem előtt a szép remények, mik esalogatva jártak tündértánczaikat jövendő pályámon; mint a tenger szelid tükreben a kelő nap.. fölmerült szívárványos

ábrándjaim közt az oly sokszor dicsérve emlegetett ifju Pest!

Mennyi élv, mily sok gyönyör vár engemet ott! gondolám és némi büszkeséggel döltem végig hintódnak ruganyos bibor-párnáim.

... Isten veled, egyhangu, falusi élet! szép!.. szép az az idylli magány... de engemet ki nem elégíte;... ah, de még semmit sem mulaszték... hisz még csak huszonegy éves vagyok.. és a sors bőven kár-pótolhat, ha netalán nélkülözésekkel küzdék is egyszer-másszor!..

Igy elmélkedem én, barátom, miközben a hintü szélgyorsasággal röptett Nyiregyháza felé.. hova estvére meg is érkeztem kastélyodba, hol — elég legyen annyit mondanom — felügyelőd valódi törökbasai kényelemmel halmozott el. — Másnap fél 11-re délelőtt már a Pest felé vágató gőzkocsin ültem... széttekinték a vagonban, de ismerősre nem találtam. Mellettem egy munkácsi öreg ur ült, ki nagyon épületes elmefuttatást tartott a szarvasmarhatenyésztés fölött uti társával, ki véleményem szerint valami bukott fakereskedő lehetett, mert folytonosan erdőkről, gerendákról és deszkákról ábrándozott. Szemközt velem egy elhízott, vörösábrázatu guvernantnő beszélte életének viharosabb szakait bizonyos pápaszemes egyéniségnek, ki valahányszor választott... mindig oda mondta végül: Non plus ultra!

Sem ismerős!.. sem érdekes társalgás!.. Istenem, gondolám... ha ez így tart reményeimnek Eldorádójáig... Pestig, megöszülök. Pár óra mulva Debreczenbe érünk, a gőzös sípja már messziről élesen visított... a vendégek hullámzó tömegét

már jól ki lehetett venni az induló ház előtt... még néhány pillanat tölt el környezetem unalmas körében; midőn a vonat megállott... és szíven egészen megkönynyebbülve dobogott föl, midő a baromtenyésztést kedvelő öregur, a bankrotirozott fakereskedő, a confidens, vörösképi guvernánthó és a pipaszárlábu, pápaszemés egyén a vaggont véglegesen — podgyászaikkal egyetemben — elhagyák!...

Én is leszálltam széjjelnézendő a sokaság között, valjon nem bukkanok-e valami debreczeni, vastagnyaku kálvinista diák-barátomra?... Sehol senki!... visszaballagtam helyemre és, oh kellemetes meglepetés! az előbbeni unalmas pagagirok helyén egy kedves kis társaságot leltek.

A társaság csak három hölgyből állott. Egy előkelő uri asszonyság, az anya, finom, szabályos szépségű arcczal... kedélyesen társalgott két leányával, kik közül az idősebb 17--18 éves lehetett, az ifjabb alig tizenhárom.... Mind a három hölgy gyászruhát viselt — ami nekem nagyon feltűnő volt. Barátom, soha életemben, oly gyönyörű teremtést nem láttam, mint a nagyobbik leány;... valódi eszményszépségű arczán, ifjúságának halványpirosas színezete ömlék el, ragyogó kék szemében ártatlan lelke mosolygott, piros kis ajka a medicei Vénuszéval vetekedett; magas, tiszta homloka fényes liliomlaphoz hasonlító, míg bajait ellentétesen emelte, fekete göndör kőr-haja, mely tündöklő csigákban omlott lattnyúvállaira. Termete magas és karsu volt... s az a természetes báj, keresetlen tartás, mely minden mozdulatát jellemzé, az a kedves öveivel való társalgás, az az ezüstcsengési hang, és végre az a szellemdús gyönyörű arc, azon hitet támasztá lelkemben, hogy ezen ifju leány, talán a boldog, csillagos menyországban angyal volt... de a Teremtő leküldé a földre, hogy az emberek az égbe csalogassa!... Kis nővére hávére hasonlító hozzá.

Midőn e kedves, három gráciát megtam, hamarjában szóhoz sem tudtam jönni; de a második pillanatban már udvariasan üdvözlém őket — mit nyájasan viszonztak is... és oh a harmadik pillanatban már fülig szerelmes lettem a bájos leányba anélkül, hogy tudtam volna; ki ő? és hova utazik? —

Elfoglaltam szerényen helyemet, szememet lesütém, s azon kezdék gondolkozni: valjon illetlenség és tolakodás nélkül mi módon becsajtkozhatnám beszédbe a szép tündérrel; s miután a terv fölött sokáig töttem fejemet, utoljára is abban állapodtam meg, hogy hallgatok, nehogy valami ostoba exordiummal kezdjem meg a conversálást.

Legalább már, — ha valami rémítő vihar dühöngene, mégis csak intézhetnék néhány bátorító szót hozzájuk. de a legpompásabb őszi nap ragyog a felhőtlen égen, és a rohanó gőzös két oldalán igen érdekes tájkép terül el... a hervadásnak induló mező... vidám kolompoló nyájak, ... majd a magános pusztai major... itt egy kut, ott az utféli esárdá... mind olyan dolgok, amikhez commentár fölösleges. Vagy... ha valami rendkívüli ujságot tudnék... elmélekedem tovább, ... ami vagy világraszóló, vagy megdöbbentő, vagy nagyon mulatságos... mégis csak kockázthatnék néhány szót... de a dolog ellenkezőleg áll, így tehát legbőlesebb lesz hallgatnom.

... Elővevém zsebkönyvem és mulatték Heine örökszép eszméinek lélekemelő menetei fölött, azonban — ugy mellékesen élesen figyelmezték, hogy a hölgyek érdekesebb szóváltásaiból némi fontosat kivehessek. — Erre nézve nem sokáig kellett várakoznom, alig olvastam el néhány költeményt, az én ideálom így szólt kis nővéréhez.

Lilla!... de ugy-e nem fogsz feledni, néha néha csak nekem is küldesz levelet, majd személyesen megkértem a fejedelmasszonyt, hogy engedje meg!...

— Oh kedves Carolin, hát oly háládatlannak képzelsz, hogy nem emlékezni meg rólad, ... ne félj... folytatá zengzetes hangon a kis angyal... minden héten két levelet fogok küldeni neked... Remélem, megleszesz velem elégedve?..

Hohó!.. kedvesem, szolt közbe szívjóságú mosolylyal az anya, azt nehezen viheted ki!.. két levelet írni egy hét alatt!.. és mi több! — folytonosan,.. akkor egészen iródiák lennél!...

Mi meglegsztünk, ha hónaponként egyszer is olvashatjuk kedves soraidat...

Amint drága, jó anyám akarja, válaszolt a kissé elpirult leányka, anyja keblére hajtva gyönyörű fejét...

Ah!... tehát... mondám magamban: Carolinnak hívják! Mily szép név!.. s föltekinték ellenállhatlan vágygyal reá... szemünk csak pillanatig találkozának, de e pillanatban századok üdvét érzem... Egy kimondhatlan érzelm borongott lelkemen, minek nem tudtam nevet adni... ez érzelm édeskinos volt, mert remény, vágy, sejtelem és bú vegyületeiből állott...

A varázshatalma alatt valék.

Többé nem olvasgattam, nem érdekelték Heine magasán repülő szellemének isteni eszmeláncolatai, nem hatottak rám egyszerű, de föléges kifejezései, mert lelkemet és szívemet egy ohajtás ölelte át forró karjaival; megtudni, kik az én kedves uti társnőim, honnan jönnek, s hova mennek?

Bár csak már Püspök-Ladányba érkezünk — gondolám... ott jó sokáig fogunk megállapodni, hátha ezalatt valahogy megtudhatom bájos ismeretlenem kiletét... Még néhány óranegetig kellett várakoznom, midőn helyben valánk s a conductor vékony, sipító, comicus hangjával kiálta:

„Püspök Ladán, ..“ Zwanzig Minuten.

(Folytatása következik.)

H I R D E T É S E K.

Árverési hirdetmény.

A színérvárallyai közbirtokosság tulajdonához tartozó, s az egész vidék által kiünőnek ismert homokkőveket tartalmazó, sz.-várallyai kőbánya e folyó évi június 22-én Sz. Várallyán a délelőtti órákban tartandó árverésen — a legtöbbet ígérőnek ki fog adni. A haszonbérlet f. évi július 1-én kezdődik. Az árverelni kívánók 60 o. é. frt. bánompénzlet legyenek ellátva.

Papp Antal,

4-5 a közbirtokosság képviselője.

119/1865 P.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint szatmári lakos Steinberger Ábrahám részére egri lakos Ternyei Józseftől 1865-ik év szeptember hó 15-én bírósán lefoglalt s a peres felek kölcsönös beegyezésével 2200 frtra értékesített két asztag buza és két asztag gabonának elárverelésére határnapul folyó évi június hó 22-ik napjának délelőtti 10 órája Egri községekben kitűzetik, mire a venni szándékozók, készpénzlettel mellett ezennel meghivatnak.

Kelt Szatmárt június hó 2-án 1865.

Szolgabírói bíróság által.

2737/1864

Csödmegszüntetés.

Sz. kir. Szatmár-Németi város tszéke részéről közhírré tétetik, hogy néhai Don-don Elek szatmári kereskedő ellen a létezett es. kir. szatmármegyei tszék előtt 1859. július 11-én 4347. sz. a. megindított esődeljárás, a hitelezőknek az örökösökkel történt részint megegyezés, részint kielégítése folytán e mai napon tartott tszéki ülésben megszüntetett.

Szatmárt, 1865. május 4-én tartott tszéki ülésből.

111/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mi-kép a végrehajtási árverés Ecker Mihály felperes részére, ennek 1554 frny és 30 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Taksz Lajos alperes ellen, ennek az Erdőd községi 515 sz. tjkönyvben 2197. helysz. alatt az ő nevére bejegyzett birtokaira, mely 14,000 tőket magában foglalt szőlőből, azon épült pajtából, abban levő butorokból és több gazdasági eszközökből áll s összesen 1669 frt. 12 krra becsültetett, elren-teltetvén: árverési határidőül az 1865. évi július hó 4-dik, és szükség esetén 1865. évi augusztus hó 4-dik napjának d. e. 9 órája a helyszírnél tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóliit törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Verzár József főszoigabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, amennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 4-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,

1-5 tk. kiadó.

2997/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mi-kép a végrehajtási árverés Markovics Ferencz felperes részére, ennek 124 frt. és 20 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Fekete Flóra alperes ellen, ennek az Aranyos Megyei községi 228. sz. telekkönyvben A. I. alatt saját nevére bejegyzett birtokra, melyek egy belső telekből a rajta levő épületekkel — és külszántó s kaszáló urbéres földekből állanak, s összesen 1050 frta becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi június hó 30-dik, és szükség esetén 1865. évi július hó 31-dik napjának d. e. 9 órája a helyszírnél tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alóliit törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Cseh János főszoigabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második ár-

verésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 26-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,

2-5 tkönyvi kiadó.

2617/1855 sz.

Árverési hirdetmény.

A mátszalkai 60. számú telekjegyzőkönyvben A. I. alatt gr. Vay Ábrahám hagyatéka nevére felvett, s beltelekből, mintegy 624 katasztrális hold tagosított birtokból s gazdasági épületekből álló ingatlan birtok, miután ezen birtoknak korábbi vásárlója az árverési feltételeknek eleget nem tett, az ideigl. törv. szab.

verésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 26-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,

4-5 tk. kiadó.

71 polg.

Árverési hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, miszerint néhai Szilágyi Demeter lippei lakos hagyatékához tartozó, a lippei 75. sz. h. t. jknyvben feljegyzett, 347 frt. 42 krra becsült telekrésze, a rajta levő épületekkel folyó évi június hó 21-én, szükség esetén július 21-én, mindég reggeli 10 órakor, az eljáró bíróságnál megtekinthető feltételek alatt Lippa községekben elárvereztetni fog.

Erdősádn, 1865. évi május hó 20-án.

2-3 Szolgabírói bíróság.

698/1865 sz.

Felhívás.

Az Irinyi István nevére jegyzett Irinyi községi 5. az Irinyi Ágoston nevére föl-vett irinyi 12. és közösen az István és Ágoston nevére jegyzett Irinyi községi 60 sz. telekjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekebelezéssel biztosított hitelezőknek a megyei telekkönyvi törvényszék előtt leendő összejevetelére 1865. évi június hó 25-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhivatnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknél jelentsék be.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 4-kén Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,

4-4 tkönyvi kiadó.

HIRDETÉSEK.

6. sz.

ÁRJEGYZÉKE

SCHWARTZ MÓR

Sándor gözmalmának
MÁTÉ-SZALKÁN.

Főraktár Szatmáron
Markovics E. lakásán Nové ur házában a buzapiacson.

Máté-Szalkán szabadon készpénzért.
Árak ausztriai értékben.
Költségmentesen.

<table border="0"> <tr><td>100 font.</td><td>frt. kr.</td></tr> <tr><td>A. Asztali dara nagyszemű</td><td>11 80</td></tr> <tr><td>B. apró</td><td>11 80</td></tr> <tr><td>C. Dara középszerű</td><td>10 —</td></tr> <tr><td>O. Királyliszt</td><td>11 20</td></tr> <tr><td>1. Lángliszt</td><td>10 —</td></tr> <tr><td>2. Monliszt</td><td>9 —</td></tr> <tr><td>3. Zsemlyeliszt</td><td>7 40</td></tr> </table>	100 font.	frt. kr.	A. Asztali dara nagyszemű	11 80	B. apró	11 80	C. Dara középszerű	10 —	O. Királyliszt	11 20	1. Lángliszt	10 —	2. Monliszt	9 —	3. Zsemlyeliszt	7 40	<table border="0"> <tr><td>400 font.</td><td>frt. kr.</td></tr> <tr><td>4. Fehér kenyérliszt 1-ső</td><td>rendű 6 —</td></tr> <tr><td>5. Fehér . 2-od rendű</td><td>4 80</td></tr> <tr><td>6. Barna kenyérliszt</td><td>3 80</td></tr> <tr><td>KL. Kétszeres liszt</td><td>3 70</td></tr> <tr><td>RL. Rozsliszt 1-ső rendű</td><td>4 50</td></tr> <tr><td>2-ik</td><td>3 20</td></tr> </table>	400 font.	frt. kr.	4. Fehér kenyérliszt 1-ső	rendű 6 —	5. Fehér . 2-od rendű	4 80	6. Barna kenyérliszt	3 80	KL. Kétszeres liszt	3 70	RL. Rozsliszt 1-ső rendű	4 50	2-ik	3 20
100 font.	frt. kr.																														
A. Asztali dara nagyszemű	11 80																														
B. apró	11 80																														
C. Dara középszerű	10 —																														
O. Királyliszt	11 20																														
1. Lángliszt	10 —																														
2. Monliszt	9 —																														
3. Zsemlyeliszt	7 40																														
400 font.	frt. kr.																														
4. Fehér kenyérliszt 1-ső	rendű 6 —																														
5. Fehér . 2-od rendű	4 80																														
6. Barna kenyérliszt	3 80																														
KL. Kétszeres liszt	3 70																														
RL. Rozsliszt 1-ső rendű	4 50																														
2-ik	3 20																														

Máté-Szalkán 1865-ki május 17-kén.

Minden zsákért 1 forint lefizetendő, mely betétel az elvétel napjától számítandó 3 hónapig, a hiba nélkül bérmentesen vissza szállítottakért megtérítetik.

4—10

Pesti biztosító intézet

alaptőke három millió o. é. frt.

A fentnevezett biztosító-intézet alulirt ügynöksége biztosításokat eszközöl:

- a) *Tűzkárok ellen*, lakházakra, gyárakra, bu-
torokra és mezei természetményekből álló készle-
rekre, valamint házbérbeni veszteségben ellen is;
- b) *szárazon és vízen* szállított javakat ér-
hető elemi károk ellen;
- c) *jégkárok ellen*, mindennemű földtermeszt-
ményekre nézve.

Az életbiztosítási üzlet később fog megkez-
detni.

A biztosítási feltételek lehetőleg a közönség
előnyére vannak összeállítva.

Bővebb értesítéssel szolgál és biztosítási föl-
adványokat elfogad:

A pesti biztosító-intézet szatmári ügynöksége

LOSONCZI JOZSEF.

4—2

Haszonbéri hirdetés.

Az 1866-ik év április 24-ik napján kezdődő több évekre külön szerződés mellett bérbe adatnak:

Kővárvidéken. 1-ör: A Hosszúfalvi jószág hozzátartozó részeivel, 802 hold szántó, 932 hold kaszáló, 1 hold 1533 □ öl szőlő, 2254 hold erdőterülettel, korcsma, vásárvám, malom, erdőbéli legeltetés, makkoltatás, gubits, pítokaszdedetés jövedelmeivel.

2-ör: A Hagymás-Láposi jószág rész, 30 hold szántó, 93 hold kaszáló, 43 hold legelő, 180 hold erdőterülettel, hid-, vásárvám, korcsma jövedelmeivel, az erdőbéli legeltetés, makkoltatás, gu-
bits, pítokaszdedetés hasznaival,

Mindkét pont alatti jószágoknak kaszáló és legelőhelyei terjedelmes tagokban, jó minőségű szénát teremnek és marhahizlálásra igen alkalmas legelővel bírnak.

Szatmármegyében: A Szinyérvárallyai részjószág, Illobai, Sebespataki, Handali részekkel, 105 hold szántó, 81 hold jó minőségű kaszáló területtel, terjedelmes majorsági és dézmás szőlőhelyekkel, Illobai és Handali malomjövödelmekkel.

A jószágok jövedelmeiről, valamint a bérszerződés feltételeiről előre ismereteket lehet szerezni gróf Teleki Miksa Kendi Lonyai és Hosszúfalvi gazdatisztjeinél. A bérleni kívánók **1865. szeptember 29-kéig** a Kendi-Lónai vagy Hosszúfalvi tiszt ke-

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmáron 1865.

zére ajánlataikat adják be pecsét alatt, melyet Kővárvidéken: Hosszúfalván október 1-én fel fognak bontatni, mely alkalommal az, kinek ajánlata és biztosítéka mint legtöbbet ígérőnek elfogadható léssen köteles leendő a szerződővel szövegéből előre meg-
látható bánatpénz mennyiségét készpénzben befizetni. 2—3

Ölfa-eladás.

Alantírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, miszerint az erényi erdőn Udvari szomszédságában, Szatmártól 2 órányira, több öl **száraz tűzi fám** van eladó, az ölek vegyesen körös, juhar, gyertyán és szilfából vannak kirakva s ára egy ölnök 2 frt. 40 kr. o. é., hol is a venni szándékozók a kertlővel minden időben érkekezhetnek.

Oppenheim Mátvás,
a. megyesi lakos.

2—2

101/1865 SZ.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Dán János felperes részére ennek 88 frtnyi és 50 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Illucza János alperes ellen, ennek a R. Terebes községi 6. sz. tkönyvben A. I. alatt az ő nevére bejegyzett birtokaira, melyek belső telki házból és 6/8 külsőségből állanak, s összesen 500 fra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi Junius hó 21-dik és szükség esetén 1865. évi Julius hó 24-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre a venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólrirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Verzár József főszolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, amennyiben az első árverés alkalmával a becsérteken vagy azon felül el nem adathatnák, a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 4. napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

2—3

2180/1865 SZ.

Arverési hirdetmény.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszéke részéről ezennel közhírré tétetik, mikép a végrehajtási árverés Budaházy István és több felperes részére, ezeknek 494 frtnyi és 90 krnyi követelése, s a törvényes járulékok erejéig Uzonyi László alperes ellen, ennek az Ó Pályi községi 36. sz. tkönyvben A. I. alatt az ő és neje Balog Julianna nevére bejegyzett birtokaira, melyek egy 2 szobát magában foglaló lakházból és egyéb gazdasági épületekből, kertből s mintegy 25 hold külsőségből állanak, s összesen 1571 frt. 66 krra becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865-ik évi Junius hó 19-ik és szükség esetén 1865-ik évi Julius hó 19-ik napjának d. e. 9 órája a helyszínére tüzetett ki; melyre venni szándékozók oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólrirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbízott Illosvay Gáspár szolgabirónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, amennyiben az első árverés alkalmával becsérteken vagy azon felül el nem adathatnák, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog üttetni.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1865. évi April hó 21-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

2—3

1012/1865 SZ.

Felhívás.

A Gyene Boldizsár, Pál György, Buttyán Mihály és neje nevére jegyzett Csomaközi 116, 293. és 297. sz. telegjegyzőkönyvi birtokoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekeblzés-sel biztosított hitelezőknek a megyei telegkönyvi törvényszék előtt leendő összejövetelére 1865. évi Junius hó 16-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve: mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívtnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknek jelentsek be.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 11-én Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

2—3

Hirdetmény.

Egy hajómalom-kikötőláncz eladása iránt.

Csengeri Jakos földbirtokos Szuhányi Lajos ur egy 16 öl hosszú, mitnegy 6 mázsa súlyu igen tartós készületű hajómalom kikötőlánczát — Csengerben f. év Junius hó 20-án, d. e. 9 órakor árverés utján kész pénz fizetés mellett eladni szándékozván, a venni szándékozók azon nyilváníttással hivatnak meg, hogy az említett lánczot a tulajdonosnál bármikor előlegesen is megtekinthetik.

311/1865 P.

Arverési hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai Luperger János hagyatékához tartozó, Nagymajtény községi 189. számú tkönyvben felirt, összesen 160 fra becsült 2123 hr. sz. a. lévő, 286 □ öl, 3988. hr. sz. alatti 94 □ öl és 4009. hr. sz. a. 84 □ öl szőlőbirtok Gilvács községében f. évi május 31-én, szükség esetén Junius 30-án d. e. 10 órakor az eljárás bíróságnál megtekinthető feltételek alatt elárvereztetni fog.

Kelt Szakasson április 28-án 1865.
2—3 **A szolgabirói bíróság.**

315/1865 SZ.

Felhívás.

A Markovics Ábrahám és neje Róth Sára nevére jegyzett Nagy Károly községi 265. sz. telegjegyzőkönyvi birtoknak végrehajtás utján elárverezhetése tekintetéből a bekeblzés-sel biztosított hitelezőknek a megyei telegkönyvi törvényszék előtt leendő összejövetelére 1865. évi Julius hó 6-ik napjának d. e. 9 órája levén kitűzve, mindazok, kik a lefoglalt javakra tulajdoni igényt tartanak, ezennel felhívtnak, hogy igényüket a fentirt napig e törvényszéknél jelentsek be.

Szatmármegye telegkönyvi törvényszékének 1865. évi május hó 11-én Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
tkönyvi kiadó.

2—3